

dezni tudná, sőt a kevésbé fejlett ipari balkánállamok nyersanyagfeleslegeinek a feldolgozására is számíthatnánk. Sajnos, amíg nálunk a nehéz pénzügyi helyzet folytán új ipartelepek üzembe helyezése nagy nehézségekbe ütközik, addig ők kedvezőbb valutáris viszonyok között már megkezdtek a különböző irányú iparüzemek felállítását.

Viszont a mi helyzetünket könnyebbé teszi az a körülmény, hogy az élelmészeti ipar egyike a legfejlettebb iparágunknak. A 3 és fél milliárd koronát kitevő nagyipari termelésünknek közel a felét szolgáltatta és itt aránylag veszteségeink sem olyan súlyosak, ugyanis ily irányú ipartelepeink 57%-a új határainkon belül maradt. Az élelmészeti ipar állandó piaca is biztosítva van, tekintetbe véve azt, hogy a gazdasági krízissel küzdő Európa termelése a szükségleteket távolról sem fedezi.

Élelmészeti iparágaink közül elsősorban említendő a cukorgyártás, a megmaradt 14 cukorgyárunk a hazai szükségletek fedezésén kívül nagyobb exportra is dolgozhatna, ha megfelelő cukorrépa nyersanyag állna rendelkezésére. Sokat tehetnénk ezen a téren azáltal, ha kisgazdáinkkal is felkaroltatnánk a cukorrépa termelést. Természetesen ez csak akkor lesz lehetséges, ha az jövedelmezőbb lesz, mint a gabona-termelés. Jelenleg szemben a cukor magas árával a cukorrépa ára aránytalanul alacsony.

Fejlett malomiparunk nemcsak a belföldi termést, hanem kedvező központi fekvésünknek fogva nagymennyiségű, víziutakon olcsón szállítható román, szerb, bolgár gabonát is feldolgozhatná, amit liszté örölve tetemes haszonnal exportálhatnánk. Ennek megvalósítására a közel múltban már történtek lépések.

Husfeldolgozó iparunk lehetővé tehetné, hogy a kivitelre szánt élőállatokat drágábban exportálható húsarukká dolgozzuk fel, a visszamaradt bőrt, csontot stb. a cipő-, illetőleg a műtrágya iparunk dolgozhatná fel.

A többi élelmészeti iparágaink közül még a tej-, zöldség- és gyümölcskonzervgyáraink fontosak, főleg az utóbbiak; gyümölcstermésünk biztos értékesítése nagyobb termés esetén is biztosítva volna.

Az élelmészeti ipar után kiépítendő legfontosabb iparágunk a textilipar. A legnagyobb textilipari gyáraink cseh megszállás alá jutottak. A fonó- és szövőipar keretében kender, len, gyapjú és selyemiparunk volna nagyfontosságú, mivel ezeknek nyersanyagait itthon is előállíthatók, sőt azok eddig, mint nyersanyagok kerültek külföldre. Ausztriába, Csehszországba, hogy mint drága textilcikkék kerüljenek vissza.

A bőr és cipőiparunk nyersanyagait szintén szolgáltatná a mezőgazdaság, csupán só és cserzőanyag behozatalára volna szükség.

A kő- és ágyagiparunkhoz szükséges nyersanyagok is rendelkezésünkre állanak. Főleg téglaiiparunk volt nagyarányú már békében is; nagyjelentőségű lesz az építkezések megindulásával.

A szorosabb értelemben vett mezőgazdasági iparágaink közül a szesz- és keményítógyártás magában a mezőgazdasági üzemben dolgozhatik, a visszamaradt anyagok pedig, mint értékes takarmányok szerepelnek.

Azok közül az iparágak közül, amelyeknek nyersanyagait Csonkamagyarország területén nem találhatók, egyike a legfontosabbaknak a műtrágyagyártás. Műtrágyagyárunk van, de nyersanyagait — kivéve a csontliszt-szuperfoszfátot — külföldről kell beszerezniünk. A vegyészeti ipar nyersanyagait, a kőszén és fa lepárlási termékeit legnagyobb részben szintén hiányoznak.

Hatalmas gép- és vasiparunk modern gyáraival, a képzett munkások ezreivel ma ugyan még dolgozunk, de nyersanyagaink nagy részét csak külföldről tudjuk beszerezni. Még súlyosabb helyzetben van a fa- és papiriparunk, az utóbbinak 98%-át elveszítettük, mindkettő nyersanyaga a fa, ami pedig kevés van új határainkon belül.

A mezőgazdasági ipar sürgős megszervezésével egyidőben gondoskodni kell az ipari oktatás kiépítéséről is. Legujabban a „Duna-Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara” indított akciót a mezőgazdasági ipar érdekében, különösképpen az ipari oktatásért. Sajnálatos tény, hogy jelenleg legtöbb mezőgazdasági üzem vezetője, előmunkása idegen.

Iparpolitikánk jövő feladata a mezőgazdasági ipar kiépítése, nyersanyagainknak és energiaforrásainknak takarékos beosztása. Mezőgazdaságunk nyersanyagfőlöleseit, mint iparcikkeket kell külföldre szállítanunk olyan árukért, amelyek nálunk elő nem állíthatók.

Gazdasági jövőnknek csak a magyar mezőgazdaságra és ennek a nyersanyagait feldolgozó mezőgazdasági iparra építhetjük fel.

Polgár Lajos.

BOLDOG CIGÁNYOK A KULPAPARTON.

Vétkek hajszoltak. Vágyak üztek.
Reszkettem részeg, tavaszi láztól.
De lám, most itt a Kulpaparton
szeliden óv és rejt a sátor.

Sátrunkba nincs más, csak mi ketten
és nézzük egymást hallgatva, hosszan
(Boldog cigányok! — Ugye Édes.)
És apró tűzünk bátran lobban . . .

Kis rőzse-láng. És mégis oly szép.
Hiszen a rőzsét mi szedtük ketten.
Csak száll a füst s a szemed kábit,
ugye Édes: jó az ölemben.

Gubbasztunk itt és zug a Kulpa . . .
És lábujjhegyen járnak a percek.
Ugye, hogy szép itt, kis Cigányom,
te: virágarcu, karcsu, legszebb . . .

Ott bent a járdán, fényes utcán
hivalkodhatnak legények, lányok:
sátrunk alatt mi csak mosolygunk,
mi ketten — boldog, bölcs cigányok!

LUCZA JÓZSEF

kelmefestő és vegytisztító ipartelepe
SZEGED, KAZINCZY-UTCA 14. SZÁM.

Fióküzletek:

Mikszáth Kálmán-utca 9. (Valéria-tér paprikapiac
sarok), Gizella-tér 3. és Kiskunfélegyháza.

Ipartelepi telefon 10-75.

Különlegesség: A tisztításra adott férfiruhákon kisebb
javítás teljesen díjtalan.